

و ز روای اکناف المیت

الحمد لله رب العالمين
زمان فیض نو امانین

حرب الامر عالی شان قاضی محمد ابراهیم صدیق
ابن قاضی نور محمد صاحب دمعه سوره علی

محمد طبع کلیسا کلیسا طبع

بسم الله الرحمن الرحيم

حمد و سپاس لائق کردگاری است که آلاء احصاء و نعماء بی مترهاش در مکایل او بازم نه گنجد +
وصلوة وسلام سزاوار حنیاری است که کثرت فیض و فور عطا ایش بموازین افحام نه سنجد +
و شایان آن او که معدن جود و نواں واصحاب او که محزن فضل و کمال اند امتأکد چنین کوید
گرفتار علیل گناه عبد الله بن محمد اشرف صدیقی کرچون معرفت بعضی اوزان و مکایل در فقه و طب
ضروری بود و در کتابی و رساله تحریر کافی و بیان وافی او نزیده خواست که هرچه از اینها مسؤول و مستحق علیه
میان فقها و اطباء ایل لغت باشد از کتب معبره تحقیق نموده بیکجا فراهم سازد و در بعضی جا باشارت اختلا
که بحسب وضع و اصطلاح اقوام و غیرهها واقع شده پردازد نا اگر کسی را فائدہ رسید بد عای خیر یاد کند لخدا
با وجود قلت بضاعت و عدم استنطاعت این مختصر را ضمن مقدمه و چند حروف مرتب نموده به
تحقیق الازان موسوم ساخت مسؤول از کریم کار ساز ذره نواز آنکه مردم و مفید گرداند این پیدا ز
تاریان باعفو و عطا آن است که هر و خطار ابر بعدم استعداد مولف حل نموده از اصلاح و اجمی درین نهاد
و ما توافقی لا بالله بیقدمه در بیان بعضی امور که دانستن آن پیش از مقصود ضرور است یابد والست

که بسب اختلاف اوزان بحسب وضع آن است که قدر ماء از اوزان بر تقلیل و خفوت فلزات نهاده اند و آن
بسب استقراره نه قسم است بلیت ذهب فضه سخاپی دانگ صفر است + و شبیه زینی رصاص ایض
حدید است + و فارسی بلیت زر و نقره مس باز سرب است و روی + بینج است و سیاه +
از زیر و آهن + پس از اتفاق ام نه جواہر را بطريقی بر کشند که هر یک درجه و حجم بر این باشدند بالضرور متفاوت
الوزن خواهند بود چنانچه درین قطعه بطريق اشاره بیان فرموده اند قطعه نه فلزه مستوی الحجم را چون بر کشی
اختلاف وزن دارد بهترین بی اشتباوه + زر لگن زین الم اسراب و هن ارزی بر حل + فضه های هن بیکی
مس و شبیه به صفره ماه + و در قطعه دیگر معنای آن تصریح ادامه داده اگرچه خالی از خصائص نیست قطعه
زروی جسمه هفتاد و یک درهم سیاه + حل و شمش است زار زیر سی و هشت شمار + ذهب صدست
وسرب بینج و ندا آهن حل + بینج و مس حل و بینج است نقره بینج و چار + داشتیج است که صاحب ریاض عالمگیری
گفته که اوزان وضع کردن و یکی را در هم سنگ و یکی را در هم سیم و یکی را در هم زر گفتند بنا بر فلزات
بود چنانچه از آهن وزن نقره و از طلا سه جسم مستوی الحجم گرفته ازین بقدر حل از زده بودن آید وزن نقره بیان
چنانچه و چهار از زده سیخیده شد شمش از زده ازین مسلب کردند تا تقسیم صحیح تواند شد چنانچه گوییم
دانگ در هم هشت از زده است و نصف آن چهار وربع آن دو و من آن یک از زده و از طلا بقدر صد از زده
بیهیزان آید اول را در هم سنگ ده در هم صیغه گفتند و دو هم را در هم سیم و در هم متوسط و در هم
گفتند بنا بر اخذ این دو نوعی نظره و سوم را در همی و در هم تمام و دینار باعث بار اخذ این وزن از
طل و در هم زر گفتند که حالا مشتعال شیوع دارد پس ابتداء نسق وضع چنین بوده بعد از این اختلافات
واقع شده بنا بر نسبیان مأخذ وزن و ازین جا مسلم شد که جمه و طسوج و قیراط و دانگ نیز بحسب
در هم فضی و مشتعال ذهبي مختلف می باشد چه اجزایی مذکور از در هم بکسر از اجزای مشتعال است و آنچه
بعضی زعم کرد که چون قدری از فضه که در مقدار از تساوی یا ذهب داشته باشد بگیرند وزن ذهب
که سبب عجز یاده بروز فضه می باشد خلاف اهل تجریه و قول جمیرو است که مسئله اینها و شبیه
ایشان از اینجا است که در عهد امیر المؤمنین ع سحر خلاب رضی اللہ تعالیٰ عنہ در هم راسکوک ماختند
از پیزده در هم هفت مشتعال حاصل شد چنانچه در بیان اختلاف در هم خواه آمد اثبات این پوشه
نمایند که این فقیر را بعد از استقرار و تغییش اقوال فقیراء و اطباء اسلام و اهل لغت چنین ظاهر گشته که هر جا

ک در هم در کلام ایشان در ضمن بیان اجزای اوزان که فرق آن است واقع شده مراد ازان در هم شرحی
 است لا غیر پس درین مختصر هر جا که در بیان عبارت کتب ایشان نقل شده کنایت از همان در هم باشد
 فلسفیه و بعضی اوزان یونانی که صحت حروف و حركات و کما حکم تحقیق نگشته چنین نقل آن نموده
 شد و اوزان که قدمای هند آن را وضع کردند و اکثر ازان در کتب متعارف این زمان مستعمل نیست در
 آنرا کتاب آورده اند بطریق تحویلات اوزان و امثله آن در خاتمه مرقوم گشت حرف الالف
 ابریق بکسر همراه و سکون باء موحده و کسراء همراه و سکون تجانیه و قاف صرب آبریز است بخوبی
 کوزه و دلو و در اصطلاح اطباء وزنی را گویند که بقولی فتح طبل باشد و بقولی دمن و در طبل و طلن نیست
 استار و استار چهار و نیم مشحال و مشحال یک از هم و صحیح در هم برین تطبیق وزن ابریق قول
 اول صد استار باشد و مشحال چهار صد و پنجاه مشحال و بعد هم ششصد و چهل و در هم و شش سبع درم
 که دونیم سیر است ابجهانی شود و موافق قول ثانی از دست بکسر اول و فتح دال همراه و کشیده باشد موحده
 پیمان است بزرگ بمصر بقدار بیت و چهار صاع که نزد یک اهل ججاز شصت و چهار منی شود و در فاکوس
 و منتخب بیت و چهار صاع یا شش و پیه و پیه در حرف وا و خواهد آمد ارزه بصمتیں و تشدید
 زای منقوطه با فتح آن و بفتح اول نیز آمده بقول صاحب تحقیق المؤمنین و داده خردل بیت و در
 ریاض الغواید و مجموعه لغاتی و عسلج الامراض و منتخب زکائی گفته که از چهار خردل یک بر نجع
 می شود و متعارف این زمان همین است استار با کسر به فارسی است زیرا من در فرن
 گهی و در الفاظ الادویه از رسول الله پیر محمد موسی استار بادی یک و نیم توله و دو ماشه آورده و
 در قاموس و منتخب کنز اللغات و شرح و قایه و شرح سفر السعادات و اقساطی چهار و نیم
 مشحال بوزن زر و در ذخیره هشتم درم و صحیح درم بوزن سیم که بیت ماشه
 و در سُرخ می شود و در حاشیه چهاری از شرح بجمع و در حاشیه الروایه از حاشیه کنز
 و در فتح المؤمنین و کمال الدراية و بران قاطع و در بحر الجواهر از شرح ارمیس شش درم
 و نیم درم نقل کرده و این بیت ماشه و سه و نیم سُرخ می شود و تیز در بحر الجواهر از
 مذکره آورده که استار طبی شش درم و دو تلث در هم باشد این بیت و یک ماشه
 می شود پس قدر معنی از استار نیز اکثر فهمه اد و اطباء و اهل لغت از بیت تا بیت و یک ماشه

چنانچه مذکور شد آماده صراح ده درم سنج و در بعضی موطن شش درم و نیم درم سنج
با اختلاف موطن و قلیلی چهار من مشقال گفته اند اُسکر جه بالضم ظرفی را گویند که بین مشقال
آب گیرد و از پارسی مغرب کذا فی المتن و کنز اللغات افریق بالفاء قبل
الرکه المهمحله نهایه تھای و تھای و تھای و تھای و تھای و تھای و تھای
العشرین او قیمة کذا فی بحر الجواهر اکونا فن بالثون و قبیل بالباء
هوائی و عشرین در هست کذا و نصف و قبیل تلثی عشرین در هست کذا فی
بحر الجواهر و در تحقیق المؤمنین گفته که از مطلق امراء داشت قیراط است و هر گاه در دو عن
مذکور گرد و مراد است نزده درم باشد و در بحر الجواهر از ابن حیل سجد و در جمی آماده شراب
و ریگر مالیات نزد شیخ الرئیس دو و قیمه ورای در جمی و در تحقیق بجهه مشقال و نیم مشقال و در بحر الجواهر
دوا و قیمه و نصف در جمی و در عسل بالاتفاق سه او قیمه ورای و نیم و قیمه باشد آناء بکسر الهمزة
وعاء الماء والجمع القلیل اینی و الکثیر اواني و اناه الدهن من و نصف و اناناء
العسل رطلان و نصف کذا فی بحر الجواهر و در بعضی شیخ قلائی ایاب بهای تھای
وباء موحده در عسل و من توشته و فی القاموس الایاب گفتان السقاء او قیمه بعض اوی و
سکون واو و کسر قاف و تشدید یای تھای مفتوحه صاحب بحر الجواهر از هنایه آورده که او قیمه در زمان
قدیم چهل و رسم بود و مراد حدیث بنوی حلی اند علیه سدل از همین مقدار است و مخصوص این
است که درین شیخ او قیمه زکوٰۃ واجب می شود و با تفاق فتحه زکوٰۃ واجب می شود مگر بد و صد در رسم
آماده زمان جدید نصف سدس رطل گردید و این مختلف می شود با صطلاح هر بلاد چنانکه صاحب صحیح
وقاموس یک استار و دو ثلت استار فرموده و صاحب منجع و کنز اللغات ده درم و شیخ مبلغ
بوزن فضه و صاحب فخریه هفت مشقال و نیم مشقال بوزن زر و او قیمه اطیاء بقول صاحب بحر الجواهر
همین است آماده یاضن عالمگیری از زبده نقل کرده که او قیمه بیش لعنهی هفت مشقال و زد برخی هشت مشقال
و این باعتبار لفظ جمع او قیمه است آما اطیاء بربیت پچهار او قیمه اطیاء می کند کذا فی بحر الجواهر
والقیسی او القیس ورقاون بحر الجواهر و تحقیق المؤمنین کیو قیمه گفته و در قلائی یک او قیمه اون در بحر الجواهر کو قیمه
و در قلائی هفت مشقال ایوب و ایوس ایوس و ایوس در بحر الجواهر از شیخ الرئیس بکثیر و نیم در هست کذا ایگ

از مشتاق و نزد قلیلی یک دانگ در هم و نزدیو خنا ابن سرافیون سه قیراط اما در قلاشی و ذخیره گفته
 که پولو سه قیراط است و او بلوس سه ششم حصه مشتاق این سه قیراطی شود حرف الباء
 باقیه الچه من البقل کذا فی الفقاموس و حرمہ در حادجه خواهد آمد باقلاء به تشدید لام با
 قصر الف و تحفیف لام با مالف هر از مطلق با قلای یونانی است وزن آن در قلاشی سه شش قیراط
 گفته و در ذخیره و بحیره بجواه بریست و چهار شعیره و در تحفه المؤمنین نیم در هم و درین هر سه قول
 منافات نیست چه در هم فضی دوازده قیراط است و قیراط چهار بجوانه باقلای اسکندرانی نه قیراط
 گفته کسی و شش بجوانه باشد باقلای مصری صاحب قلاشی دوازده قیراط گفته و صاحب
 ذخیره چهل و هشت بج وابن سرافیون چهار سامونا که یک در هم بیشود باقلای شامی برابر
 ترمه و قیراط باشد پانزده از اوزان بج است نصف سه و داین را در اصفهان ده تار گویند
 و سه و دیگر بیش از چهل خواهد آمد پر دار دراد و بخششک عسل و میزان مانند ملعقه باشد بر دار صعیر یک
 در هم بود برجخ درازه گذشت بسطون که بیش از چهل بوزن سه او قیه باشد بسطون صغیر مانند
 جوزه ملکیه شش در جی کذا فی القلاشی والذخیره و بحیره بجواه و تحفه المؤمنین
 پیشیزه و پیشیزه بکسر بابی فارسی و شین مجده و سکون یا ی تختانی مجھول وزایی مجده بر وزن بعیر
 و سهیزه گویند بسیم حصه یک دام است که دونیم ماشه و کسری می شود پیش بفتح یا ی فارسی
 صاحب زکانی و علاج الامراض چهل ماشه گفته و صاحب مجربات اکبری هشت تول بعضی شانزده دانگ
 بندقه بالضم بر این جوزه نبایه بکدرم باشد و پیش برخی یک مشتاق کذا فی القلاشی والذخیره
 و چهار دانگ نیز گفته اند و چیزی را نمند که شکل بندقه از حفص کلان باشد پنجا ه از جمله اوزان
 بلاد عجم سه عبارت است از من یک من بیخوار در محزن الاد و بیه بوزن هجده مشتاق سه ربع
 مشتاق نوشته پول ببابی فارسی بروز غول دام و فلوس را گویند پولو س دانگی است
 که قیراط و نیم باشد و در همسزه مذکور شد بهماره بالضم و فتح یا ی هوز والف و رای محمله
 نام ظرفی است که با آن وزن کشند و آن سه صدر طل باشد نزد اکثر و بقول صاحب قاموس منشعب
 سه صدر طل یا سه شش صدر طل یا هزار طل و ظرفی است مانند ابریق و در گزالتغات سه قطار زرگیم
 نیز گفته است بحملوی یک دام است و بعضی چهار ده ماشه گفته اند پیشیم لفظ بندی است اس ام

آن در دام مذکور خواهد شد در سراج اللغت گفته که پیشید در فارسی نیز معنی زرامست پس از توافق
لسانین باشد و حید گوید بیت کلمه پراز پیشید او دم کلمه او و پاچه داد + هر که با کم مایه سود امیگند
پایی خورد + **حروف الشاء** ثانیک بنای هندی و خفار لون صاحب قادری سده و نیم شاه
نوشته و صاحب ذکائی والفاظ الاد ویرچهار ماشه و بعضی هی و سُرخ پیش برخی صرد مان بیست
چهار سُرخ و نزد قلیلی سی و دو سُرخ باشد و جماعتی چهار و نیم ماشه گفته اند و مستعمل بین زمان همین
است و نیز در عرف عام پیش شم حصه یک جزو از سه اند و سمعانی کشند چنانچه فلان
چیز یک پیر و یک چهانگ است نزد سه بضم اول و سکون رای چهل و کسر سیم و نفع سین همه
وای نزد باقلای شامی نیز گویند بقول فاضل فلاشی و قدوه الاطباء سیدا معمیل جرجانی صاحب فخر
دو قیراط باشد و صاحب تحقیق المؤمنین ده قیراط از مشقال گفته تو بعربي طوح نامند در طای
حلی خواهد آمد همراه یک مشقال و نیم مشقال است تو لم از جمله اوزان متuar فه هند است +
بوزن دوازده ماشه و بُرخ نود و شش سُرخ بالاتفاق آنابحاب بهم پس نزد فتحاء نود و
شیش جبه و نزد اطباء یک صد و چهار جبه چنانچه از فرق جبه و سُرخ معلوم خواهد شد حرف
الشاء ثلاش اصحاب مقدار سه انگشت که آنرا قرصه نامند در حرف القاف خواهد آمد
حرف الجيم جرج جرج بکسر هر دو جیم و سکون هر دو رای چهلین هوالبا قلاء الصعیب
و جرج مصری هوالرس رج جراجر کذا فی بحکر الجواهر و در فلاشی وزن جرج دو ثلث
مشقال گفته و نزد بعضی یک ثلث مشقال جرّه بالفتح والتشدید سیبوی والجسرة وهي
المئتا و مارمینون من الزیست اثنان و سبعون رطل و من الشراب ثمانون رطل
و من العسل مائته و ثانیه از طال و قبل الجرة مطلق اربعه و عشرون قطاع
الجرة الصعیب اربعه افساط کذا فی بحکر الجواهر آنرا زد اسرائیل جره مطلق پل
و هشت قسط باشد جرین بوزن فضل سنتی است میان خالی پراز آب که گاهی ازان و ضو
سازند در قانون و فلاشی و خبره وزن آن کشش قطره وی است و آن را فیون از زیست
نه رطل و از مایعات ده رطل و از عسل بیت و سه رطل و نیم رطل گفته جوزه بالفتح مربا زکوزه بجهت
گردگان چهار ساست کذا فی القلامی و بحکر الجواهر جوزه مطلقه خود رحمی باشد

کذا نے القلا نسے والذخیره و بحر الجواهر و تخفه المؤمنین والبعضی چهار
مشقال لغتہ اند و برخی سه مشقال جوزه ملکیه شش درجی است بالاتفاق جوزه نبطیه در
قلنسی وزیره و تخفه المؤمنین بیک مشقال لغتہ و در بحر الجواهیر یک درجی جورق جو سقا هر یک سه
رطل باشد کذا نے القلا نسے و تخفه المؤمنین جو در وزان میانه در مقدار وزن مسطور
در رشیر مذکور چهار یک ربع من طبی است چنانکه از توافق کلام صاحب قادری مفهومی شود آما
حکیم محمد حسین مرشد آبادی در مخزن الادویه ربع من تبریزی آورده حرف الحاء حاء اکبری سه
مشقال باشد حاء صغیر و مشقال کذا نے القلا نسے والذخیره و تخفه المؤمنین و صاحب
بحر الجواهر آنرا بخاء و هله و مجھر هرد و جام قوم ساخته است جبه بفتحتین و تشدید بایی موحده نزد صاحب
صحاب و قاموس یک جو میانه در منتخب نصف تسویونانی هشتھم حصه یک دانگ و نزد فتحه عبارت
از سه مشقال باشد که یک جزو از سی و شش جزو است و آن دو جو دو مثلث یک جوی خود پایید
و انت که جبه سُرخ در سه مشقال فتحه ابرابر است آما نزد اطبال پس در قرایادین قادری لغتہ جبه که در
وزان اهل ولایت هر قوم است سه جبه را سُرخ دو سُرخ متعبد المقداری شود و در محجرات کبری
وزن جبه دو جو میانه فرموده و صاحب بحر الجواهر نیز دو جو کفه و در تخفه المؤمنین جبه از در سه
کنایت از سه میان اوست که یک جبه و از چهل و هشت جزو یک در سه باشد و از مشقال و شعیر است
که چهار است ذره و آن یک جزو از شخصت جزو مشقال باشد حزمه لطیفه بزای منقوشه در
بحر الجواهر از سه دیدی قریب به در سه نعل کرده و از ابوالفرح چهار مشقال و در تخفه المؤمنین
قریب سه مشقال است و گویند قدری است که گفت است را ملوسازد حفته بفتح اول
و سکون فاء و بضم اول نیز آمده مقدار پری یک میث و وزن میث و گف در حرف میهم و کاف
مذکور است و چیزی که در گفت گنجید کذا نے القاموس والمعنى و آنچه در صراح و کنز اللغات دو میث
لغتہ بقول صاحب دستور و بحر الجواهیر این غلط است حمصه بالكسر سه در سه باشد کذا نے تخفه
المؤمنین حرف الحاء المجهیه خلوف به بالفتح والضم هی ثلث در هم و قلیل اربع شعیر است
کذا نے بحر الجواهر و در تخفه المؤمنین در ریاض المکری چهار صد جبه ضمی سه جبه بیی خردله بالفتح متوجه
وصغیر و کبیر در تخفه المؤمنین بوزن نیم بفتح لغتہ و در علاج الامراض و جمود عقبائی چهار م حصه یک بر بفتح

وامتعارف این بلاد بهمین است و در ریاض الغوايد مقدار دانه خشکنایش وزد بعضی برشت دانه خشکنایش
و گویند وزن خردل دوازده فلس است و فلس شمش فیل و فیل شمش قطعه بر دوازده ذره و ذره برشت ده
و همه اعتمت بخار کرده اند همچه بالفتح غبار که در روزن پیدا می شود از شعله آقاب کده و همه اعتمت بخار کرده
اند خروار بالفتح مقدارش از خزان عجمی ده من خانیست و آنچه از خزان عربی باشد آنرا و فر نامند
بوا و وار معنی بار است چنانکه شتر وار معنی یکبار شتر خرمایکانگ و نیم مشقال است کذا
فی تخته الموسین خمیره می است از شراب کذا فی بحر البحار خرمم هوار بعنه
مشاقیل کذا فی بحر البحار والقلائی حرف الدال والقون بفتح نون و کسر آن معرب
دانگ است و هوار بعنه طسوجات و قبیل اربعه قواریط و قبیل سدس المفتی ال درها
قالوا الدافق و اناق کذا فی بحر البحار و صاحب قاموس و متحف و کنز اللئات و صاحب کمال
الدرایه از صحاب شمش یکدر هرم فرموده که قیراط باشد و در ریاض عالمگیری سه قیراط و در حجم الموسین
از در هرم دو قیراط که سی و دو برخ باشد و از مشقال سه قیراط و یک جبه که چهل ازره بود و در الفاظ اذوق
چهار سرخ و سدس سرخ که سدس در هرم شرعی می شود و در مجستربات اکبری گفته که دانگ
در عرف اطباء عبارت است از هشت جبه اما متعارف در چهار دانگ باشد وستان شمش سرخ باشد
که شانزده جو کسری می شود و این ششم حصہ مشقال است و درین زمانه عمل برین است دام وزد
محققین معنی ذخاف دینوی و آنچه باعث بازماندگی از مبدأی باشد و در عرف عام نام فلوس است
و پیشه و بهلوی است پچه باشد یاخام و آن اقسام است دام پچه در شرح سفر السعادت چهار
مشقال و نیم مشقال گفته و در قرابة دین قادری و علاج الامراض بیت و یکاشه و مهول اکثر اطباء همین است
و قلیلی بیت و دو ماشه گفته اند دام کلان و دام طبی عبارت از دام پچه باشد دام خام بوزن
چهارده ماشه باشد دام خور و دام عالمگیری کنایت از دام خام است و رحمی زد اکثر اطباء یک مشقال است
وزد بعضی یک درم و این سرافیون شمش ادبیه گفته و توافق برسه قول بدینصورت می شود که در هم زر رابر مشقال است
شمارند و ابوله ششم حصه آن ابوالفرح این هند و صاحب متعلق الطبع در هم رامعرب ازان وانسه و
در هم دور هام بغارسی درم نامند و آن ضربت مدرازنقره که در زمان فیض اقران حضرت عمر بن الخطاب
باين شکل مشکل گردید و پیش ازان بصورت خسته خرمایی مختبرد مخفی نامند که اکابر فتح را اطیب داہل

لخت براند که قدر در هم در زمان قدیم وجود دید مختلف بود چنانکه گویند در زمان جا بهیت برداشتم بود صفات
وکبار در هم صغار چهار دانگ بود و این خفیف ترین اقسام است و کبار بوزن هشت دانگ که ثقل ترین قسم
است چون امشاعم اوار اسلام معموره گیتی را از ظلت کفر منور ساخت خواستند تا در هم ضرب نمایند
وزنی معین سازند هر دو قسم را برابر کردند مقدار متساوی هر یک شش دانگ حاصل شد و در قنادی
زیبی و عینی و سراج الولج و ملاسکین ذکور است که در هم در زمان آن سر و صلی اند غلیبه و سلم
بر هم کمی و تغیر و متوسط در هم کمی برابر مشقال بیت قیراط بود با صلاح فقرا این را وزن عشر کویند
و متوسط سه خس مشقال دوازده قیراط بود این را وزن سه خواند و تغیر مقدار نهم مشقال ده قیراط بود
و این را وزن خمسه نامند چون عشرين مال مقرر شد که اهل اسلام بدیندار باب امامی در هم صغیر میدانند
وعا عان در هم کمی طلب میداشته بنا برین تنزعی بود چون نوبت خلاف صوری و معنوی باحدال صحیح
امیر المؤمنین ع عینی اخلاقی رضی الله عنہ رسید بحسب التاس و تخفیف آنها فرمودند که این هر سه نوع
ده در هم مگیرند چنانچه وزن این سی در هم مذکوره بیت و یک مشقال حاصل شد که چهار صد و بیت قیراط
می شود و فرمود تا این سی در هم مختلف متساوی برزند بالضرور از هر دو در هم متساوی هفت مشقال
حاصل شد که یکصد و چهل قیراط می شود و عشرين آن چهارده قیراط این را وزن سبعه کویند که سبعه عشا
مشقال است یعنی هفت ده یک مشقال در هم شرعی چنانکه گذشت نصف مشقال و خس مشقال شرعی است
قال في النراج الوهابي ان الدرهم هواربعه عشر قيراطا عليه الجسم الغبر و
البيه والكثير واطلاق الكتب المقدمين والمتاخدين ففي الهدایة المعترفون
سبعينه بذلك جرى التقدير في ديوان عمر رضي الله عنه واستقر الامر عليه
وكتابي الکرخي والذيلاني والغيبة الملاسکين وشرح الواقعية والچليلي ومثلها
المستبرون سبعة وآن يقول صاحب تشريح المبين ودر المختارات بهقتاد جو باشد و
بغول فتاوىي جماديه وخرانه الروايات بيت وبنججه وحسجه كمجاسب اين بلاسته ماشه ويك رتي و
حسنه تقي شود پس متعارف در بلاد اسلام و معتبر نزد فقرا در نصاب زکوة وسرقة وجراج
وهرود بيت و تاوان چيزها و جميع اعمال و اشياء بهم در هم است در هم بعلي بفتح باي
موحده و سکون غين مجده و سلام و سکون تحماينه در هم شرعی را گويند و راس البول لام

نام ضرایب است یهودی در مجسم که زدن هدرا آن در هم بقدر میان کف دست میباشد
 در هم مصری شصت و چهار جبه باشد و آن از در هم زکوه اکبر است و نصاب ازوی یکصد
 و هشتاد در هم و دو جبه باشد در هم طبی در ریاض عالمگیری اجزایش موافق در هم نام جهاد
 مرقوم ساخته است و در شخنه المؤمنین از در هم ناقص مراد داشته و بعضی نصف مشقال و
 سدس مشقال گفته اند و در مجسم الجواہر نصف مشقال و خمس مشقال نو و شش جو و حس او نوزده جو
 اسری کم پس نزد او در هم شصت و هفت جو باشد و این قریب بدر هم شرعی است و در ریاض
 الفواید چهار دانگ و چهار جبه اما از ویسیورید وس چهار دانگ و دو تلث دانگ آورده که بحساب این پلا در
 سه ماشه و هم ماهمه می شود و صاحب هیزان الطب و علاج الامراض بهمه و نیم ماشه فرموده و ممول
 اطماد این دیار هم است در هم نام آنرا در هم عنبری نیز گویند و در زمان قریم هشت دانگ بوده
 و در زمان جدید شش شاست که واژده قیراط فضی باشد و بیت و چهار طیسونج چهل و هشت جبه و آن
 نو و شش جو و بیصد و نو و دو برخ می شود اما در هم نام بهندی درین آوان که بیهزار و دو صد
 و سی و شصتال هجری است سه و نیم ماشه می شود و از همین میان که بیهزار و دو صد
 و نیم مشقال در هم صیری است در هم طبری منسوب بطبری که بعضی از بلاد شام است بقدر چهار
 دانگ باشد و هری در عرف عام عبارت از هشتم حصه دام است و گویند و نیم ماشه و کسری باشد
 و ورق بالفتح مغرب از دور فارسی است یعنی پیمانه از شراب وزن مطلق آن در قلائی و ذخیره
 در ریاض الفواید هشت رطل گفته و در مجسم الجواہر سه رطل و از شیخ از گیم چهار رطل آورده و در شخنه
 المؤمنین سه رطل و از قول بعضی سه صد مشقال گفته و ورق الطالی باطنایقی نزد اکثر اطباء هشت چین
 است که هفت هزار و دویست مشقال که یک من شا به جهانی می شود و در مجسم الجواہر بیت و چهار قطع
 گفته و هزار اهل اصفهان نصف هیرا گویند درین مهمل خواهد آمد و یهار در سراج الوماج گفته که قول
 معتبر در آن وزن مشقال شرعی است و همین در مغرب وزیمی و عینی و فتح المیں و در المختار و کمال الدرایی
 بیت قیراط گفته و در مجسم الجواہر هشت دانگ که بحساب بلاد چهار ماشه و نیم ماشه میشود و آنچه صد شخنه المؤمنین
 بیکشغال و تلث مشقال آورده و در دیگر کتب بخط فاصله نسبیده حرف الدال معجيزه ذهیب بهار هنوز و با وجوده
 بهانه است هر لسان را کذا فی القاموس حرف الکار راح جمع را ختم معنی کف و گاهی اطلاق کرده می شود بر

شیوه

مقداری که پرس از گف وست را کنای بجر الْجواہر وزن ان در گفت خواهد آمد را فی در جبه و شرح
مذکور است رطل بافتح والکسر و بجهه فوق از رطل باشد نزد اطهار معروف با وزان کبار است و مادران آن
موسوم با وزان صغار و رطل در گیل و وزن هر دو استعمال می شود و مراواه مطلق آن رطل بندادی است که
عرانی نیز خواند رطل شرعی دو قسم است عراقی و جازی رطل عراقی بقیراط یکهزار و بیست صد قیراط
و بجهه رسه هزار و دویست و چهل جبهه و شعیره نه هزار جو معتدل المقدار و آن هشتاد یک باشد و بیانه چهارصد
و پنج مائده و بقولی چهارصد و بیست مائده می شود رطل عراقی در صحاح و صراح و حاشیه پکت و خانه الرؤایة
نیم من گفته و در قاموس و متحب دوازده او قیه و در زیلی و عینی و فتح المیں و سراج الوضج و شرح ملمسکین
بیت است و در شرح سفر السعادت بیت پیه و سی و سه توله و نه مائده و بقولی هی و پنج توله
رطل ججازی نزد بعضی فقهای کثیر رطل عراقی است رطل ملنی رطل ججازی را گویند و آن یک صد و سی و پنج
مشقال باشد آما در تحفه المؤمنین یک صد و بیست مشقال گفته رطل محنی در تحفه المؤمنین یک صد مشقال
تو شتر رطل و مشقی گویند شخصت و سداویه باشد و مشقال چهارصد و بیست مشقال و بدرهم شصدهم
رطل هندی عینی مردج در بلاد هند وستان بقول زکانی هی و دو دام عالمگیری است رطل طحی مار
از رطل عراقی است چنانکه در قلاشی و ذخیره نو مشقال و بدرهم یک صد و بیست هشت در هم و چهار سبع در هم
گفته و در ریاض الفواید از شرح حلیات یک صد و سی در هم و در قرابادین قادری نیم سیر شاه بجهان است
و در تحفه المؤمنین از ابن سرافیون آورده که رطل شراب بقدر ربع زیاده است و نسبت بروغن بعد
نصف رطل شراب نسبت بروغن بقدر تسع زیاده روپیه در هر بلاد مختلف الا وزان و در اکثر بلاد
دکن قریب یک توله مردج حرف اللین سامونا شرکی مشقال و نیم مشقال باشد کنایه
القلادنی والذخیره و در تحفه المؤمنین و بجر الْجواہر یک نیم عشر آمازد قوم رسقیراط سُرخ بجزی
عین الدیک گویند و فقها بجهه تعبیر میکنند و در ترجمه شرح و قایه گویند که وزن جبهه بعرف صرافان هند است
برنج باشد و در الفاظ الادوبه وزن سُرخ سو جو میانه که عبارت از هشت برنج است و در علاج الاصناف
و مجموعه بقاشی و متحب زکانی دو جو میانه و جو چهار برنج و معارف این بلاد نیز هشت برنج باشد
سکوره نزد اطهار هندانکه در بامول آب در آن پر شود سکرجهه مغرب از سکوره فارسی است
مراواه نزد اطهار شش استوار و ربع است ما ایت کنایه الْجَبَق

اما در بعضی نسخ بجرای جواهر بیت و چهار قسط نوشتہ مکر جم کبیر و آزاده گویند نزد صاحب قلامشی ذخیره
 و بجرای جواهر و سخنه المؤمنین نه او قیه باشد پیش بعضی هفت او قیه و در کناس این سرافیون چهارده سامونا سکرچ
 صغیر در قلامشی ذخیره و غیره همانا و قیه بود و نزد این سرافیون هفت سامونا سکرچ بیهوده لصف قسط باشد کن
 فی بجرای جواهر سمت طیس بالمیم بعد التین برای جراحت صغیر چهار قسط است کذا فی القلامشی والذخیره و بجرای جواهر
 سول و فرش در صد و هفتاد درجه باشد کذا فی بجرای جواهر سیم از جمله اوزان مشهوره بلاعجم است و آن عبارت از شاهزاده
 کمن باشد سیر خورد و کلان بیهاده صاحب قلاده ری که اکثر جاوزن بیست چهار توله می شود عمارت از سیر خورد است که
 در اثر بیاد دهن مردوج و سیر کلامش هفتماده دور و پیه موزون بانجاست و مراد از مطلع آن است بجهانی است
 وزن آن بقول صاحب قادری در ریاض الفواید و علاج الامراض و مجموعه بقائی چهل دام پنجتہ باشد هر دام
 بیست و پیکاهش و شخصت دام خام که هفتاد توله می شود سیر اکبری سی دام پنجتہ بود سیر عالمگیری در مجموعه
 بقائی و علاج الامراض چهل و چهار دام پنجتہ نوشتہ سیر جهانگیری بقول شارح سفر السعادت سی و شش
 دام پنجتہ بود سیر فخر شاهی که بالفعل مردوج بند وستان است چهل و هشت دام پنجتہ باشد سیر کمال
 در سیر بیاد بقدر هشتاد و پیه نوشتہ هر و پیه بیخ منحال سیر خراسانی در سخنه المؤمنین و بران قاطع
 پازده منحال نوشتہ سیر شاهی و سیر طیبی برابر دام پنجتہ و استار است حرف الشین
 شامونا عشر کیم و نیم من باشد کذا فی القافون والقلامشی والذخیره و بجرای جواهر
 شارح لصف قصیر بعد از کذا فی بجرای جواهر شتر وار بعنی وسق نامند و آن یکی از هشت و در وا و
 خواهد آمد شعیره بفارسی جو خواند و در بجرای جواهر شتر دانه خرد بری گفته در سخنه المؤمنین و بران بیخ
 در دانه خرد بری و در ریاض الفواید و مجموعه بقائی و علاج الامراض مقدار جوانچه متعارف بیهاد است چهار
 بیرون نوشتہ حرف الصاد صاع شرعی بیانه است بقدر چهار مد بالاتفاق اما در مذاکله
 است اینها وزن صاع بقول امام اعظم محمد و دیگر فقها هشت رطل باشد بقول امام شافعی
 و ابو یوسف و علماء حجاز بیخ رطل و شش رطل چنانچه در بیان در واضح خواهد شد اول را صاع
 عراقی و صاع بعده ادبی گویند صاع رسول و صاع النبي نامند و ثانی را صاع حجازی
 و صاع مدی خواند آما بعضی فقها در توافق بین القولین گفته اند که صاع عراقی بر طل عراقی است و
 صاع حجازی بر طل حجازی در طل عراقی بیت استار باشد و حجازی بی استار و چون هشت را

در بیست ضرب کنند یک صد و تصنیع حاصل می‌شود و آن عدد استار نیز بیک از هر دو صانع باشد
و استار بقول شش در هم و نیم در هم و بقولی چهار مثقال و نیم آن و مثقال یک در هم و سبع در هم
پس صانع بقول اول یک هزار و چهل درم باشد کذا فی ذرا المختار و بقول صانع عراقی بدام پنجه یک صد
و شصت و بدام خام دو صد و چهل درم و بیشتر و صد و هشت تولد و بدر هم هندی نو صد و بیست و پنج درم
و پنج سبع یک درم و بجاشه سه هزار و دو صد و چهل ماشه باشد و بقول ثالثی هفت صد و بیست و مثقال درم
یک هزار و بیست و هشت در هم و چهار سبع در هم با جمله صانع مذکور موافق چهار سیر شاهجهانی می‌شود
اما هرگاه صانع مجازی بر طل عراقی شمارند با سفاط سه و مصدا اجزای مسطوره مطلوب حاصل می‌شوند
فاهم و استئتمم و در منصب المغایت گفته که صانع پیمانه است مقدار چهار مده هر متری پُرسی و لکف
وست آدم مستوی الخلقه چون هردو دست را کشیده درازدارد و پُرس از دانه چیزی صاحب قاموس
گویند به تجربه کرد محقق پُرسی هردو لکف را موافق آن پیمانه یا فتح در بحث معمولی از رسالت مقداریه
نقلم کرد که آنچه صاحب قاموس دعوی تجربه نموده است ملاحظه آن در برخی وزیره و بعضی اجسام موافق
آنچه گفته ظاهر نشد و مقصد از مذکور کمتر از دو طلب پوده و در گندم موافق است چرا که مقدار گندم که هردو
وست را خوب از آن پُرسند گاهی اندک بشیر و گاهی کتر ظهور یافته و در طل نزد یک باش است
پس اگر در بیان قاموس اندک تقلید و تخصیص می‌بود اولی صانع ماشی برابر چهار صانع عراقی
است کذا فی المهد بـ صانع طبی در فلانی چهار من گفته و در بحث الجواهر چهار مده و
من بالاتفاق و نزد اکثر در طل ایندادی است برین تطبیق صانع هشت طل باشد مانند عراقی آنها
صاحب تحفه المؤمنین نه طل گفته صایحه بیانی تحفانی قبل المیده هواربعه امداده کذا فی
بحث الجواهر صمد فیه مانند سکرچ کرده نه او قیمه باشد و نزد بعضی پچه از ده سامونا
صد فه صغیره بـ شش سامونا و نزد بعضی هفت سامونا صروع بالفتح والضم صولع
بالکسر جامی است بزرگ که بدان شراب خورند و پیمانه است که آنرا اصحاب گویند و بعضی گفته اند صولع
پیمانه است غیر صانع کذا فی القاموس والمنتسب حرف الطاء طالون یا

طالون طالون مقدار نه او قیمه باشد کذا فی بحث الجواهر طالیقون یا طالیقیطون
در آخره و تحفه المؤمنین یک صد و بیست و پنج طل ایندادی است طاقه بفتح قاف یک شاخ از

ریحان و لبقوں مانند طبستو ح بفتح اول و ضم بین همه مشده و سکون واو و جیم پون فروج و
 سفو دیفارسی تسو نامند در قاموس ربع دانگ لفته و در منصب ربع دانگ از در هم کرد و جبه باشد و
 در شخنه المؤمنین از در هم دوجبه و از مشقال دو نیم جبه که دهار زه باشد و در قلانسی نصف قیراط که
 در جو پستانه بود و در ریاض الفواید و علاج الامراض والقراط الاد و پنهانیزد و جو طولون یا
 طوطون مانند قاطلی نه او قیراط باشد کذا فی القلانسی والذخیره و در بحیره الجوهه
 از زیست نه او قیره و از شراب بیت او قیره و از عسل سیره و از قیره لوشته طوله مشقال نیم سه
 قیراط است کذا فی تحفه المؤمنین حرف العین المرحله سرمی بوزن هفت او قیره باشد کذا
 فی تحفه المؤمنین حرف العین المعجم غار نیم وزن عجیب است و در مخزن الاد
 دو مشقال صیری لفته سفره و غرمانا در قلانسی از ربع مشقال تا ثلث مشقال لفته و در منصال الطب
 از ربع در هم تاد و دانگ و در ذخیره و شخنه المؤمنین و ریاض عالمگیری یک دانگ نیم باد و دانگ
 قلیلی او را نیم در هم لفته اند حرف الفاء فرق بفتح اول و سکون راه همه پستانه اهل مدینه را نتفه
 سه صاع یا شانزده رطل و بفتح رانیز آمد و بعضی لفته اند فتح را فصح است از سکون را کذا فی
 القاموس والمنتخب و بحیره الجواهر فرق بالتریک پستانه شانزده رطل بفتح رطل و ثلث رطل
 باشد و آن دوازده هزار است یا سه صاع نزد اهل ججاز و نزد بعضی سیم قسط و سیم صاع و در شرح
 ماسکین و قداوی شافعی و شمش رطل فلس بفتح اول و سکون لام مشمش قیل است و در منصب
 بعنی پیشیز لعینی دام زبون و کم راستی قلوس باعتبار لفظ جمع فلس است و در عرف عام دام پنجه و
 خام را گویند فل سیم مشقال باشد کذا فی القلانسی فلنجیار بالفتح واللام مشقال و نصف کذا
 فی بحیره الجواهر و فی القلانسی الفلنجیار الملاعقة والفلنجیون مشقال واحد افلنجیارین در
 شخنه از دیسکوریدوس یک درم و نیم درم آورده فیچانه بالكسر مابین کاسه و گویند باصطلاح مردم ایران
 یک پستانه قبوه خوری است فول هو الاون و قیل هو الیاء فلا داشتمی کذا فی بحیره الجواهر
 قوالوس در قانون و قلانسی و بحیره الجواهر یک و قیره و نیم او قیره باشد و در منصال الطب سه او قیره و در
 تاب التئیر و ریاض الفواید مشقال حرف الفاء فاطلی نیم مشمش او بولوس
 باشد حجمه و کچمه آسی کذا فی بحیره الجواهر و آن یک مشقال می شود قاشقی بقول صاحب

مختب سه قسم باشد و بعضی کویند بک دام فرضه بفتح اول و سکون باعی موحده و فتح صاد عده هر چند انکه
 سه انت شان گیرند کذا فی بحکم الجواهر فرضه بفتح اول و سکون باعی موحده و فتح صاد عده
 چند انکه در گفت گند و مقدار یک مثت از چیزی فرضه بالضم یک گفت کذا فی بحکم الجواهر
 و مقدارش در کاف خواهد آمد ببعضه نظریه قبضه قیاس باضم هواله کجا مال الکبر چند
 فی بحکم الجواهر قدس ح مصری سی و هشت او قیمه و چهار اس بیاع او قیمه و به مشتعال دو صد
 و پنجاه و هفت مشتعال یک سبع مشتعال و پدر هم بیصد و هشت و هفت در هشتم و دو سبع در هم و
 سه اس بیاع یک سبع در هشتم فریب بالکسر مرشد شیر و آب را گویند و آن بقول مل مسکین شارح کنز
 و فتاوی شایی پنجاه من شرعی است فرضه بضم اول و سکون راء عده و فتح صاد حالیه مقدار چیزی که
 سه انت برآزو وزن آن در قلاشی از مقتاح الطب و در حمی نقل کرده و در بحکم الجواهر از یک در حمی
 تا دو در حمی قسط اس بالضم و لکسر پیمانه بزرگ را گویند کذا فی بحکم الجواهر قسط بالضم والکسر
 تردد صاحب قاموس و صراح و منتخب نیم صد بیان و ضوکت و آن شش یک فرق است
 و منه الحمد بیث ان الدشائی من اسفه السفهاء الا صاحبة القسط والترابق قسط امظهو در
 دریاض الغوايد ارشیخ الرئیس و در ذخیره چهار طل بعد ادی لپوشته و بعضی بیت او قیمه گفته اند قسط
 در دی بقول شیخ الرئیس و قلاشی یک دل و نصف سدس طل باشد که بقول صاحب بحکم الجواهر بیست و عقیمه
 همی شود و بقول تحقیق المؤمنین بیصد و پنجاه مشتعال قسط مصری و قسط ابطالی یا ابطالیقی هر واحد
 بوزن یک نیم طل بعد ادی است که بقول صاحب قلاشی و بحکم الجواهر سیزده او قیمه باشد و بقول تحقیق
 المؤمنین یک صد و سی و پنج مشتعال و ابن سرافیون شانزده او قیمه گفته و در بعضی چهار طل قسط
 قطری و قسط قیر و طلی هر یک بیت و چهار او قیمه باشد کذا فی القلاشی و آن یک سیر شاهجهانی
 همی شود قسط اعسل در قلاشی گفته که زدیو نیان یک طل باشد و زد بعضی یک نیم طل و در ذخیره و
 کناس بن سرافیون دو نیم طل و در بعضی نیم بحکم الجواهر از ابن هیل بیت و هفت او قیمه و در کناس
 بن ساہر یک صد و هشت طل قسط و همن بقول ابن ساہر و ابن هیل سیزده او قیمه باشد
 قسط تیراب در تحقیق المؤمنین از کناس این ساہر هشت تا در طل آورده و در بحکم الجواهر از ابن هیل
 او سیاه و قفقز نه زد بعضه گفته که من و هشت سیر شاهجهانی همی شود و از پنجاه خص

بزرگ بقول صاحب قاموس هشت مکوک باشد و در منصب دوازده صارع و گویند بیت و چهار کلچه و در قلاسی بیست و سی من از من باید کلان صاحب ذخیره فرموده که این بیت و سی من هشت مکوک یک و نیم صارع مایسه کلچه قفسی باشی در چند بیت هشت طل گفته و در کمال الدرایه چهار همن و دو صد و هشت بیت و دو صد قفسی رجایزی برای صارع عراقی است که این بیت که این بیت فقط از بالکسر آن جمله و زنها ی بزرگ است در قلاسی و ذخیره یک صد و بیت رطل گفته و در قاموس و منصب بیست که این بزر و نفره ملعمه اند آن مقدار هزار و پیار است و از عاد بن جبل رضی الله عنہ معمول است که قنطره یک هزار و دو صد او قیه باشد و ذخیره هفت و نیم مثقال و بعضی از این بیت صد و بیت طل یا صدر طل از طبلا و نقره با مقدار چهل او قیه از طبلا یا هزار و دو بیت دیوار یا هفتماد هزار یا هشتاد هزار در هم شرعی گو طبل هشتاد و دو مثقال باشد که این بیت و المثلثه هفت گو طبل در قلاسی و قانون و ذخیره نه او قیه نوشتند و در کتاب التسویر هفت مثقال و صاحب بحیره جواهر در و غنی و عسل و شراب موافق وزن طولون گفته و ما از این جبل در شراب ده او قیه آورده و در عسل و روغن مانند طولون قوالوس و قوانوسین از زیست دوازده در جمی است از مایعات یک او قیه و نیم در جمی و تلث آن و از عسل دوازده و ربع او قیه که این بحیره جواهر و بعضی گویند سی و شش در هم از عسل و بیست هزار میم از مایعات و نیز همانها است مقدار یک نیم او قیه قیاسا هفت مثقال که این البت لا اندی و تخفیف المؤمنین قیراط بالکسر صاحب کمال الدرایه از این اثیر و بحر الجواهر از زنها یه آورده که آن جزئی است از اجزای دیوار نزد اهل شام یک جزو از بیت پیچه ای و پیار است و نزد اصحاب فقیراء و در اکثر بلاد نصف عشران و چون دیوار و مثقال صد جو و پنجت سی و شش جبه مضر است لپس قیراط بقول دیلمی و عینی و کمال الدرایه و در المختار فتح جو میانه بور و بقول قیادی جادیه و خزانه الروایه و ترجمه شرح و قایه و شرح صراط المستقیم یک جبه و چهار جمس جبه اما قیراط از ده هم شرعی لپس یک جزو از چهارده جزو آن است که امری بیان الدرایه و آنچه در بعضی است فقه نیم دانگ و دانگ سندس در هم نوشتند خلاف مذهب فقیراء است و در قاموس وزن قیراط و طوح که شانزده ارزه باشد و از مثقال دو نیم طوح که بیت هر سی بوده و در بحر الجواهر از افراسی ربع داشت

وچهار جوی شود و در قانون و قانونی و ذخیره و ریاض الفواید والغاظ الاد و یه چھار چون زیرا که
دانگ شش است و در م تمام بود و شمش چو حرف الکاف کرد بضم اول و شدید رای
مهمله بهانه است معروف اهل عراق رادر قاموس بوزن شش و فرماده و آن شش تفییز است
و چهل اردب و در منصب دوازده و سق هر سق شصت صاع و هفت هزار و صدر طل نیز گفته اند
جمع کرد بالضم کرمه باضم و برای مهمله و میم و مائمه قرار یط و قیل دانق و دانقان کذا
فی بحکم الجواهر و شیخ روح در مفردات تفسیر کرد که کمنان ای عیشه قیراطا کرمه شایم
نزد بعضی یک نیم فراماست و نزد برخی سه قیراط و یک جمه کذا فی تحفه المؤمنین کزم
بفتح اول و مکون زای مجده و میم و مائمه قیراط رج کرات قاف القلا نی ربع در همدانی
ربع مشقال کذا فی بحکم الجواهر و در ذخیره یک نیم دانگ تاد و دانگ کسوانی یقان
علی انوزن و علی الکیل بالوزن مثایمه قرار یط و بالکیل مثایمه عشر کیلا اسد
فی القلا نی والذجرا و بحر الجواهر کف بالفتح آزاد بضم و بحر الجواهر از در حمی تاشش در حمی کناس
که پری یک کف شش در حمی باشد و آن ادار بحر الجواهر از در حمی تاشش در حمی کناس برادرسته
شش در هم و نیم در هم است کوب بضم اول و مکون واو و بای موحده کوزه بینده و لوله
را گویند در قلا نی بوزن سه قیراط و در ذخیره و بحر الجواهر شش قط است و نزد بعضی سه
اول و مکون واو وزای مجده نزد قلا نی و ذخیره و بحر الجواهر شش قط است و نزد بعضی سه
ر طل و هیش برخی سه کیچه گویند کوزه روغن چهل و هشت دهتار است و کوزه طلا شصت است از
کوزه کول در بعضی نسخ قلا نی سه کیچه باشد چهل و هشت کیل بالفتح هر چنان
که بدان وزن کند مقدار ازان در قلا نی و تحفه المؤمنین در ریاض الفواید سی و شش من باشد نزد بعضی
سه من و هشی یک من کیلچه بالکسر پایانه است معروف در عراق عرب و هی اربعه تار طال و قیل
ر طل نصف و مثایمه در هم رج کیا نج کذا فی بحکم الجواهر و در قاموس و تحفه المؤمنین
یک من و هفت هشی من و در قلا نی و نج سه من از یک من و از قرابادین چهار طل آورده کیلچه بالکسر ذخیره
و تحفه المؤمنین سه صدر هم گفته و در قلا نی بیست صدر هم کسری حرف اللام لعنه بالضم اسم ما و اخذ
المفعه کذا فی القاموس و بحر الجواهر حرف المیم ما طرطیس بعقار و در قط است از قط

متراقب کذا فی بحر الجواهر ما الی طعن پیصد و پنجاه در طل عراقی است کذا فی الفتاویه ما شه و
 ما هم و ما هم نزد فقها رواطها رواهی لغت بیکر و ازدوازده جزو مکنونه باشد و متعارف در طباد بهند هشت
 سخ مشقال بالکسر سنگی است که زر را بدان وزن کشند و تسمیه این وزن مشقال یا بجهت تعالیت
 این وزن است نسبت بدرهم یا آله وزن است والا صنعت هو الا قل و مشقال در زمان چاهیت
 و اسلام مختلف نشده بخلاف در هم که در آن اختلاف بسیار راه یافته کامنتر نه بیان
 مشقال شرعی با تفاق فقها یک درهم و سعیج درهم شرعی با و تفسیر طبیت قیراط کذا فی الحدابه
 و شرح الوقایه و اچیپیه والسرایج الوهاج والملامسکین والذیلی و کمال الذایه
 و در فتح المبین و در المختار صد جو میانه گفتند و در شرح سفر السعادت و ترجمه شرح و فایه سی و
 شش جبه و بیانه چهار و نیم ما شه فرموده مشقال طبی در ریاض عالمگیری شش دانگ و دانگ از
 مشقال سه قیراط و سعیج جو یا یک جبه و چهار خس جبه و قیراط این سه جبه و چهار ارزه و دانه خردک بر
 است و در شحنه المومنین بکدر صن ناقص و سعیج درهم و گفتند که آن شش دانگ است که دو صد و
 چهل بر سعیج و پیصد و بیت جو و مشقت جبه و بیت و چهار طسوچ و بیت قیراط میشود و در بحر الجواهر
 یک درهم و سعیج درهم در طسوچ بیت و چهار تو و بشیوه ندو و شش جو گفته اما در ریاض
 شش فقط که بحسب بلاد ما چهار ما شه و نیم ما شه میشود و معمول اطهای این دیار هم است مشقال
 صیری غبارت از در هم تمام جدیدی است مدد بالضم و شدید دال حمله پیمانه است معروف
 و مشرعي نزد امام عظیم و امام محمد روح و فقها عراق رحمهم اسد دور طل باشد و نزد امام شافعی
 و امام ابو یوسف و علامی حجاز رحمهم اسد یک در طل و ثلث در طل و دلایل طرفین که برای اثبات مدعاخی خود
 می آزند و مطلعات مسطور است و شرح سفر السعادت گوید که دلالت ظاهر احادیث مسطور است
 بر قول اول چه در بعضی احادیث وضو بدم واقع شده دور بعضی بدو طل و تطبیق در آن آن است که مصدق
 هر دو یکی باشد و بعضی فقها بر کشند که مقدار هر دو مدد برابر است زیرا که دور طل بر طل عراقی است و یک طل
 ثلث بر طل حجازی است دور طل عراقی بیت استمار و حجازی استمار و ثلث آن ده استمار که
 جمله چهل استمار باشد برابر دور طل عراقی کذا فی الذیلی ش العین و الفتح المبین والسرایج الوهاج و
 کمال الذیلی مذهبی بوزن دور طل بحدادی است تطبیقی که در صاغ طبی مذکور شده آمده

تخته المؤمنین دور طل و رُبع رطل گفته مدحی بالضم پیانه است هر اهل شام و مصر او آن غیره است
 کذا فی القاموس و مقدار آن در بجز الجواهر پانزده کلوک آورده صرزبان برای مهله بعد میم
 دوازده یک کیل کذا فی بجز الجواهر مسطون بسیر بالکسر در کتاب ابن ساہر و بجز الجواهر از زیست
 سه او قیمه باشد و از شراب سه او قیمه و هشت در جمی از عمل چهار او قیمه و نیم مسطون صغیر از زیست
 در جمی و از مایعات بیت در جمی و از عمل نه در جمی است مشترک بکسر اوی و سکون شین بجهه طرفی که
 ازان آب خورد و بالفتح یک مرثت آب در تخته المؤمنین وزن شه به مانند سکرجه مطلع شد
 استخاره و ربع استخاره گفته هشت در قبضه گذشت مصطبه بصاد هجه کبیر و صغیر
 نوشته اند در پایی موحده مذکور گشته مکیال بالکسر پیانه است که بدان وزن کنند مقدارش
 در ذخیره بیت و چهار کیله گفته در بجز الجواهر مانند کلوک بفتح اوی و ضم ثانی مشد و بر
 وزن تنبور طاسی است که بدان چیزی بتوشند و پیانه مقدار یک و نیم صاع یا از نیم رطل تا هشت و قیمه
 یا نیم ویسہ تاسه کیله کذا فی القاموس در صراح و منتخب کتاب التویر و تخته المؤمنین سه کیله و در
 قلاسی هفت من و نیم من در بجز الجواهر استخاره معلقه بالکسر حجج و فاشق را کویند کذا فی المنتخب
 و در برگان قاطع معلقه بر وزن دغدغه کیچه آهنی را نامند در خراسان ملاوه خواند قال الاشرف
 رحمه الله عليه ان المراد بالمعلاقه عند الاطباء مثقال واحد في الادویه والیابسة
 و في العسل والسكرار بعده مثاقیل قال مولانا و محقق قنافیں ص

المبحونات اربعه مثاقیل کذا فی بجز الجواهر در ریاض عالمگیری از اشرف
 و در قرار یادین قادری از جمیع مرکبات مثقال گفته من به ماشه بیزده و چهل ماشه و بقیه اطرافه هزار
 و شصت چد قیراط پنجتی هشت هزار و چهار چد و هشتاد چهه و بشیوه بیزده هزار جومی شود
 همانا بالقصر والتشدد یک کبیر و صغیر باشد و مراد از مطلق آن من صغیر است و آن را عراقی و
 بغدادی نامند و من کبیر کویند هشت هشت چد در هم بود من شرعی من عراقی را کویند در
 شرح و قایه و حاشیه کنز چهل استخاره گفته در شرح سفر السعادت چهل دام پنجه که بقوی
 هفتاد تول و به دام شصت دام خام می شود من طبی رطلان بوزن بیست و دو
 بالدرهم مائتان و سبعة و خمسون درهم و سبعة و هم و

بالمشتاق مائة وثمانون مشتالا و بالا و قبة اربعه وعشرون او قبة کذا
 في سحر الجوهر والذخیره و بقول صاحب قرایین قادری یک سیر شاهجهانی
 من مکی در قلائی دو صد و شصت درم گفته و در تحقیق المؤمنین یک صد و شصت مشتال من مصری
 ومن الطائی هر یک شانزده او قیه باشد که یک صد و بیست مشتالی شود من رومی مانند
 قطرومی است من آسکندر زادی سی او قیه باشد من فاطرمی بیت و دوازده
 باشد و نزد شیخ الرؤس یک صد و هشتاد مشتال است من تبریزی بقول صاحب
 برمان غاطع چهل استار خراسانی است هر استار پانزده مشتال که مجموع شش صد
 مشتالی شود و آن نیم من شاهی بود من شاهی دو صد و شصت و شش و دو تلث
 از سیر شاهی است هر سیر چهار نیم مشتال که یک هزار و دو بیست مشتالی شود من البری
 سی سیر اکبری است من چهانگیری سی و شش سیر چهانگیری است من شاهجهانی
 چهل سیر شاهجهانی است من خانی گویند هشت سیر کابل باشد و سیر کابل درین مذکور
 است محضر معرف عام اشرافی گویند محضر بیگانی کلمکه ضرب قدیم دوازده ماشه ربع
 سیخ که چهار سوری ده ماشه هفت رتنی چهار چیپوری و اکبری حال و
 جهانگیری و شاهجهانی حال و عالمگیری بقدر دو ماشه هنچ و نیم سیخ محمد شاه
 واحد شاهی ده ماشه هنچ و نیم رتنی حرف المونون ناطل میکال الخضر واللبن
 و نفوها والجرعة من الماء فان اطل ايضا استاران و قید او قیان والناظل
 بجفر لغة فيه کذا في سحر الجوهر و أبو الفرج در منصاع الطب
 هفت درم گفته وبعضی هفت مشتال لش بفتح اول و نشید شین مجسم بیت درم سنگ
 و آن نیم او قیه باشد و چهل درم را او قیه گویند کذا في القاموس والصرایح والمنتخب
 لقده بضم اول و سکون قاف سکرچه را گویند کذا في سحر الجوهر نواهه بفتح نون و
 واد مع الالف و تای مشتا در سراح و منتخب بفتح درم سنگ در قلائی و ذخیره و
 دانگ به وزن ازره که مثلث مشتال باشد و نزد بعضی نیم درم فضی و بیش برخی سه مشتال و در
 قاموس یک و قیه از زر یا چهار دیوار یا سه درم و یا سه و نیم درم یا هنچ درم نظری سایه است

آن بقید را بدان وزن کند کذا فی لذت سور وزن آن در ناطل گذشت حرف الوا و
 ورق بفتح اول و کسر آن و سکون را بهله و بفتح اول و کسر ثانی نیز آمده در هشتم و سیم سکون را
 گویند کذا فی المثلثه و سق بفتح اول و سین بهله و سکون قاف در قاموس و مختب و صراح
 و فتاویٰ قاضی خان مثبت صاع لغته در سراج الوجه مثبت صاع بصاع نبی صلی اللہ علیہ وسلم
 و از صحاح آورده که وسق بالکسر و صد و چهل من است نزد اهل کوفه و آن عبارت است از یک
 باشتر و در هذب الاسماه لغته که پنج و سق سه صد صاع بود بصلع نبی صلی اللہ علیہ وسلم که
 هشت رطل باشد مثل یک قفیر ججازی وربع صاع هاشمی در فتاویٰ شافعی از شمس الاولمه
 آورده که این قول کوفه است اما موافق قول بصره پس و سق سه صدم باشد و تمام هذل فی المطب
 والظہر فی والنہد بیب و در بحر الجواہر لغته که وسق نزد اهل ججاز سه صد و بیست رطل باشد و
 نزد اهل عراق چهار عدد و هشتاد رطل موافق اختلاف هر یک رطل صاع و شق بثنین مجده و قاف
 نصف صاع باشد کذا فی بحر الجواہر و قیمه بضم اول و کسر قاف و لشید یا ی شکنا
 صفت و ها او قیمه را گویند و در همسزه گذشت و قریب را اول و سکون قاف و رایم بهله یک پاره خر
 و اشتر و در خروار مذکور شد و حکایم بیست چهار کلچه باشد کذا فی بحر الجواہر
 و سیم بفتح اول و سکون یا ی شکنا نیمه و فتح بای موحده و ها بیست و دو هد باشد یا بیست و چهار هد
 کذا فی القاموس حرف الهماء ها هیں بیست و پنج استار باشد کذا فی القلا نه
 دا لذت خسپه و در بحر الجواہر چهار او بولوس نیز لغته است هون بضم اول و خفا و
 وا و سکون نون مضر و بی ا است مدوار از طلاقه در اکثر بیان دکن مردج است وزن آن قریب
 پدر هشتم هندی است و سه هون و تلثی هون یک و پیغمبار کاظم مقرر است و سه رویمه را یک پلاں
 گویند و آن بوزن ده هون باشد و هشت پلاں رایک سیر خام و سه سیر خام رایک سیر سخن
 سخا و پنج سیر خام رایک و پیغمبر رایک توم خوانند و آن مقدار بیست و پنج رطل مردج
 آنها است و سه صد و بیست پلاں رایک من خام باشد و سه من خام رایک من سخنه و نسبت
 من سخنه رایک تهارم نامند و آن یک صد و شصت و پیغمبر و بر طل آن پانصد باشد و یک صد و
 بیست من سخنه رایک کرسی گویند بیان اوزانی که قد مایی هندی آزاد و ضع کرده اند و در کتب

معتبره خود است همچنان محدوده بیهار نزدیک بوزن دو هزار پل باشد اثنا یک صد پل بود که هار
 چهار درونی است در رویی که آنرا گون نیز گویند مقدار دو سورپ است سورپ
 برابر دو دون است دون که آنرا ارمن و گلس نیز نامند مقدار چهار اوک اوک
 که آنرا کیس و یا نزد خوانند چهار پرسه است همچنان دو مانک است مانک که آنرا
 هسترا و نیز گویند بقدر دو اسخال باشد اسخال دو پرسه است و آنرا کرونا نامند پرسه
 برابر سرب دو پل باشد پل که آنرا مست است نیز خوانند دو نک است سکت دو کهر که به
 است که هر که به دو گول کول دو مانک ٹانک که با صطراح ایشان ساران دهان کویند
 چهار ماشه است ماشه بوزن شش رنگ است رنگ چهار جو میانه جو برابر بست دانه سرف
 پیشنهادی سرسون را گویند مقدار سه راجه کا است راجه کا یک دانه خردل است که بینهای رائی گویند
 وزن آن یک جزو از سه جزو یک دانه سرف مفرز کرد و آنده مربع سه ششم حصه یک دانه خردل باشد
 و مقدار آن شش تر سین است تر سین ذره آقتاب که در شعاع آن دیده شود و
 آن که جزو از سی و شش جزو مساوی دانه خردل باشد پرمان یک جمه از سی و شش جزو تر سین
 است برین تقدیر پرمان یک جزو از هزار و هشتاد جبهه متساویه یک دانه خردل می شود و اند عالم
 بالصواب خالق در تحويل بعضی اوزان به بعضی تحويل در هم شرعی بمقابل شرعی
 طریقیش چنان است که از در هم نصف و حمس را جمع نمایند و آن عدد مشابه است مثالش می
 خواهیم که شصت در هم را بدانیم که چند مشقال میشود از شصت نصف که فیم کسی باشد و حمس آن
 دوازده مجموع چهل و دو شد پس از فیم که شصت در هم شرعی چهل و دو مشقال شرعی می شود
 تحويل مشقال شرعی پدر هم شرعی طریقیش آن است که بعد در این چون سبع نیم
 جمع مطلوب باشد مثالش خواستیم کسی و هنچ مشقال شرعی را بدانیم که چند در هم شرعی می شود
 سه سی و سی و هنچ را که پانزده باشد برسی و هنچ افزودیم جمله پنجاه در هم شد و هو المطلوب
 تحويل در هم طبی بمقابل طبی دستورش آنکه از در هم چون تسع ساقط کنیم باقی عده
 مشابه است مثالش خواستیم دانسته شود که چهل و هنچ در هم طبی چند طبی است از چهل و هنچ دو
 تسع را که ده باشد ساقط کردیم باقی سی و هنچ ماند و آن عدد مشابه است و اگر خواهیم که مشقال طبی را به

و میگیریم دو سیخ برعده مشغای افزاییم همچنان
که مشغای را پذیرم که چه قدر در کسیم طبیعی مشود پس دو سیخ هستند اما اگر کسیم طبیعی باشد و زیاده کردیم نواده
جیل شد او هموالطلوب سخنگی مادون در رسم بجا داد و مشغای باید که بجهود داده و شن آن باید
انداخت پس ای پنجه بماند جهات مشغای خواهد بود مثلاً شیوه کارهای پرسند که چهار دانگ در رسم چه قدر مشغای
میشود باید که بجهه حساب نواده و آن سی و دو وجهه محسوب میگرد و چون نشناوضع کند بینت هشت جبهه
بوزن مشغای بماند و آن قیراط و جهایز مشغای است سخنگی مادون مشغایی بماند و نواده
چون بدستور بجهه در آن ندبر آن سیخ آن افزایید مجموع آن جهات در رسم خواهد بود مثلاً شیوه چون پرسند
که چهار جبهه و نیم است بدان افزایید سی و سه شش جبهه در رسم خواهد بود و آن دهیل و نیم در کسیم خواهد بود
سخنگی وزان دیگر با وزان هندیه بدانکه هروزن که خواهد تطبیق باوزان هندیه و هند و عسلومنه
که چقدر ازان است اگر مادون در کسیم مشغای است باید که بشیوه برند و شیوه لا بر قی ورقی را بحاشه
و مقدار اوزان در یابند که چند ماشه است مثلاً چون خواهند بدانند که در کسیم چند رقی یا چند ماشه است
و چنین مشغای بدستوری که ترقیم یافت در یابند و اگر فرق در کسیم مشغای است مقدار هر یکی ازان
هر دو اجزاء بحساب هندی در یافته بیکجا جمع نمایند که چند ماشه است و هر دو از ده ماشه بکیوله و چهار ده ماشه
ملایکرام خام و یا بیت و یک ماشه را یک دام پنجه محسوب قرار دهند و هر خنوار توله را یا شخصت زام خام را
که چهل دام پنجه را یک بیکسر مقرر نمایند و هر چهار سیپر را یکین تا حساب آسان گرد

از غایبت وضوح حاجت باشند اینها بین قدر بطریق

وستور العمل کافی است وصلی اللہ تعالیٰ علی

لَهُ مُحَمَّدٌ وَّاللَّهُ وَآصْحَابُهُ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَةِ اللَّهِ الْعَظِيمِ

بتویق خالق منان درین زمان معاویت اقران بحسب ندرت و استیاق طالبان
این رساله موسمه بتحقیق الاوزان حسب لاصر عالی شان خاچ قاضی محمد امراء
این قاضی نور محمد صاحب پلیندری در طبع کلستان کشمیر واقعه معموره بیکی شسته
اجزیه نبویه علیها جواهرا صلواللهان اقران حاکم اسلام شیعیان حنفیان حنجریان گردید